

קול תודה

עלון ההתחזקות החודשי בענייני השבת וההודאה לבורא עולם

תורה איך

ארגון להפצת התורה

מאמר של הודיה

משאלה מרוממת ומשמחת

בחודש אלול נוהגים לומר לאחר התפילה את המזמור "לדוד ה' אורי וישעי". מנהג זה מופיע לראשונה בספר הקדום "שם טוב קטן", שכתב: "הא לך סוד גדול, כל האומר רז (מזמור) זה מראש חודש אלול עד שמחת תורה, אפילו גזירה רעה נתונה על האדם מן השמים יכול לבטלה, ומעביר מעליו כל המקטרגים ומשטינים ומארי תריסין וכל גזירות רעות וקשות, ויוצא זכאי בדין".

כוחו של המזמור

מה כוחו המיוחד של מזמור זה?

המזמור מגלה לנו את המשאלה המרכזית שצריכה להיות שאיפת החיים של כל יהודי, **לזכות לשבת בבית ה' כל חייו**. מגמה זו מוזכרת כמה פעמים בספר תהילים: "אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה". "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, ושבתי בבית ה' לאורך ימים". "אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך, נשבעה בטוב ביתך, קדוש היכלך". מהו אותו "בית ה'" שהישיבה בו כל כך חשובה ונכספת?

בית קרבת ה'

בזוהר הק' (ח"ג קס"ה, ב') מובא, שאדם הנכנס לבית המקדש היה מרגיש את נועם קרבת ה' בצורה עוצמתית ביותר. וז"ל (מתורגם): "בתוך בית המקדש נשכחים מהלב כל מחשבות אחרות, מלבד השמחה עם המלך הקדוש (השי"ת)". עכ"ל. בית המקדש הוא מקום שבו ניתן היה להרגיש יותר מכל מקום אחר את נוכחות השי"ת ואת טובו, ולחוש רגשות מרוממים של שמחה, הודיה ואהבה ה'.

זאת אומרת, שבמקביל למציאות הגשמית של בית המקדש, הייתה בו גם מציאות רוחנית, שכל הנכנס אליו היה חש בה, ויודע כי אל בית ה' הוא נכנס. "בית ה'" זה, שרשו הוא באמת בתוך ליבו של האדם, כלשון הספר חרדים (פ' ל"ד): "בתוך לבי משכן אבנה לזיון". וכמו שכתב האלשיך הק' (שמות ט"ו): "ושכנתי בתוכם" - לא נאמר 'בתוכי' כי אם 'בתוכם'. כלומר, שבני ישראל בעצמם יהיו משכן ומדור אל השכינה, כי 'היכל ה' המה'. וזה שאמר 'ואנוהו', שאהיה לו נוה שידור ב'. עכ"ל. היינו, כמו שכל "בית" הוא מקום בו אפשר לפגוש בבעל הבית, כן - להבדיל - "בית ה'" הוא מקום בו יכול האדם לצאת מההסתר של העולם וכביכול "לפגוש" את השי"ת, להרגיש את נוכחותו וטובו באופן מוחשי ביותר.

פנינים של הודיה

כתב ה"יטב לב" (פר' ויגש): "והנה מה שאנחנו נקראים 'יהודים', שורשו על שם הודאה, שאנחנו מודים ומשבחים אליו יתברך, כדכתיב (ישעיה מג, כא) 'עם זו יצרתי לי תהילתי יספרו', ומקור הדבר מהא דכתיב (בראשית כט, לה) 'ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה, ולכן על שם הודאה אנחנו נקראים יהודים'.

מעשה ביהודי שהיתה לו ישועה גדולה ונושע מצרתו, וחשב איך להשיב להקב"ה על טובתו ולעשות לו נחת רוח, כתשלום לנס שנעשה עמו. הוא חשב והתלבט איזה גמ'ח לזיכוי הרבים יוכל לפתוח, ולבסוף החליט להתייעץ עם רבו הק' בעל ה"נתיבות שלום" **מסלונים**. היהודי שטח לפניו את רעיונותיו, והרבי השיב לו בחיוך:

"אתה שומע לי, אל תעשה דבר!"

תמה היהודי על התשובה המפתיעה. והרבי המשיך והסביר:

"עם ההרגשה הזאת שאתה חייב לרבש"ע תמשיך כל חיך, תשאר חייב להקב"ה ולהודות לו תמיד. אל תפטור עצמך ע"י עשיית גמ'ח מהחובה התמידית להכיר בכל עת בטובתו של הקב"ה".

מסופר על הרב **שרגא גרוסברד זצ"ל**, שכל בוקר לפני אמירת הברכה "פוקח עוורים", היה סוגר את עיניו לזמן מה עד שהתחיל להרגיש באופן מוחש את הנכות שבחוסר הראייה ואת החסד המופלג של עיניו מתפקדות. רק אז הוציא מפיו את הברכה, מתוך לב גדוש הודיה לה' יתברך.

בחור שלמד בישיבת סלבודקה בבני ברק היה נעלם באופן מסתורי מבית המדרש כל בוקר בברכות השחר. בהמשך הזמן התבררה סיבת העדרו. הוא היה רץ מחוץ לישיבה למקום בו ישב עויו על ספסל ברחוב, ומאחל לו "בוקר טוב" לבבי, וחוזר לבית המדרש לומר את הברכה "פוקח עוורים" מתוך רגשות נלהבים על המתנה הנפלאה של העיניים שלנו.

אמר ה"בית אהרן" (ליקוטים): מה שאנו אומרים בליל שבת "מודה אני לפניך על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמך", היינו **כי בשבת הוא "המסחר" של חסדי השי"ת לכל ימות החול**, ולכן צריך לעשות חשבון ולשלם עבור מסחר החסדים שעברו עליו ולתת מחירם הודאה, וליתן מקדמה על להבא.

הרמח"ל (מסילת ישרים א') והמלי"ם (תהילים כ"ז, א') מסבירים שבקשת דוד המלך, "שבתי בבית ה' כל ימי חיי", הייתה - **לזכות להרגיש אהבת ה' וטוב כל ימי חיי**. לפי זה מבואר הדבר שמבקש דוד **לשבת בבית ה'**, כלומר שיהיה שם באופן קבוע, כלשון רש"י (דברים פרק ט') "אין ישיבה אלא לשון עכבה".

דוד המלך אומר שמכל הבקשות שמבקש מהבורא, מטרותו היא באמת לבקש רק משאלה אחת ויחידה, בה ימצא את כל מבוקשו. והיא, **לזכות כל חייו להרגיש בליבו את טובו הגדול של השי"ת ואהבתו הנפלאה לבריותיו**, שבכך יזכה להדבק בה' תמיד. הזוכה לכך, הוא מוגן מכל צרה בחיים, שכן הוא חוסה תמיד בצלו של ה' יתברך.

בואו שערי בתודה

מהי הדרך לזכות ליעד נכסף זה, לשבת בבית ה', להרגיש את טוב ה' ואת נועם אהבתו המופלאה? דוד המלך גילה את "השער" אשר דרכו נכנסים לתוך בית נעלה זה. ב"מזמור לתודה" (תהילים ק') הוא כתב: "בואו שערי בתודה".

במילים אלו הוא חשף, שהמבוא אשר דרכו נכנסים אל תוך בית ה', הוא "תודה" - הודיה נלהבת ונרגשת להשי"ת על החסדים הרבים האישיים שמקבלים ממנו ללא הרף.

הודיה לה' נותנת לאדם מבט מואר ומרנין ביותר על החיים. הוא רואה את "טובת הלב", כביכול, והאהבה הגדולה של השי"ת אלינו, הקיימת מאחורי כל העולם הנפלא שאנו נמצאים בו. ההודיה נותנת לאדם הסתכלות חדשה על העולם, בדומה ללבישת משקפיים המשנים לגמרי את מבטו על הכל. כשרואים את העולם מתוך הכרה שיש רבש"ע שאוהב אותנו ושהוא טוב ומיטיב עצום, ושכל מה שקיים ושקורה בעולם מגיע ממנו - רואים עולם מבהיק, מלא בטחון ושמחה, מתוך ידיעה שכל בעיות העולם נמצאות בידי הטובות, ושכל מה שיחליט לעשות יהיה לנו תמיד טובה מושלמת מחושבת בפרטי פרטים.

המחזק בחודש אלול את שאיפתו לחיות תמיד ב"בית ה'" מואר זה, כשבליבו פועם רגש מרומם של אהבת ה' ועינו נשואות לראות בכל דבר את חסדי השי"ת המרהיבים, "מעביר מעליו את כל המקטרגים והמשטינים ומבטל כל גזירות קשות, ויוצא זכאי בדין". יעזרנו ה' שנזכה כולנו, יחד עם כל עם ישראל, ליעד נפלא זה. ■

לרפואת הגו"נ

שמעון יעקב מאיר
בן מלכה

לע"נ

שלמה בן מנחם
ז"ל

לע"נ

חיה בת אריה
ז"ל

סיפורים של הודיה

סיפורי ישועות בזכות התודה מתוך הקו "קול תודה"

בכל מאוזן

יום בהיר אחד, פיטרו את אשתי מעבודתה, לאחר שנים רבות שהיא עבדה שם בצורה קבועה ומסודרת. לפתע, מצאנו את עצמנו ללא מקור פרנסה. דאגנו מאוד, ושאלות טורדניות החלו להציף את ראשנו: 'מה יהיה? מה נעשה? איך נסתדר?'

והנה, לאחר כמה ימים, עלתה מחשבה בלבי: 'ומה עם כל השנים שכן היתה לנו פרנסה, קבלנו משכורת והכל הסתדר...? האם לא צריך להתבונן גם על זה, האם לא צריך להודות על זה? רק לבקש על הישועה?!

הרגשתי כי צריך לעשות פה מעשה כלשהו של הודיה להקב"ה. אך מה נעשה, הזמן היה 'בין הזמנים': הרבה בלגן סביב הילדים, ולחץ כלכלי שבא בעקבות כך.

'אולי זה לא הזמן הנכון לעשות משהו חשבתי לעצמי.

אך משהו בתוכי לא הרפה: 'הרי תמיד יש לחצים, ואחר כך עובר הזמן ונדחה וכו'. אולי עכשיו נודה להקב"ה?... אבל איך?'

חשבתי שאולי אעשה משהו קטן לעצמי, אך במחשבה שניה, ידעתי בנחישות: 'הרי אני רוצה ישועה מהקב"ה, ורוצה להודות לו. משהו קטן כגון לא יספיק!'

החלטתי שאני מתגבר ומתאמץ למרות כל הקשיים ומכין סעודת הודיה ראווה לשמה. לקחתי הלוואה קטנה, כזאת שאוכל להחזיר, הוצאתי הוצאות, ארגנתי

אנשים, התאמצתי בכל כוחי לעשות סעודה מכובדת. ואכן, היתה סעודה מכובדת עד מאוד, עם אוכל ושתיה כדת. ולסועדים- סיפורתי, שאנו מעוניינים להודות להקב"ה על חסדיו עמנו בעבר, ומבקשים גם על העתיד, אך מתוך הודאה ושמחה. את המשך הסיפור לא אוכל לשכוח לעולם: למחרת על הבוקר, אשתי קבלה טלפון של הצעת עבודה. ביקשו שתבוא לראיון כבר באותו הבוקר. בסוף אכן קבלו אותה לעבודה זו, וכך זכינו לישועה גדולה, ישתבח שמו.

"אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו" (תהילים קט,ל). שמעתי רעיון נפלא בקו "קול תודה", שמעצבים כל כך את הסיפור שלנו. חז"ל למדונו במסכת ברכות, פרק ט' משנה אחרונה, על הפסוק: "ואהבת את ה' בכל לבבך... ובכל מאוזן..." דרשו חז"ל: "בכל מאוזן", פירושו, בכל ממונך, שצריך להוציא גם כסף על הדבר. ומכאן אפשר ללמוד גם על הפסוק "אודה ה' מאוד בפי...": לא מספיק להודות לה' בפה, אלא יש גם להשקיע, ולהוציא על כך ממונ.

(כפי שבקורבן תודה צריכים להביא 40 חלות, ולא מסתפקים במוטע...). אכן השקעתי והתאמצתי בכל מאוזן- והקב"ה לא אחר מלהושיעני ישועה גדולה ותמה. ובדרך צחות, זכיתי שיתקיימו בי ראשי התיבות ממו" = מוציא ממון ותכף נושע. יהי רצון שנזכה תמיד להשקיע בהודאה בפינו ובכל מאוזנו, וה' ישפיע עלינו את כל אוצרותיו הטובים בב"א. ■

מזמור לתודה בחדר הניתוחים

לפני שאספר את הסיפור, חשוב לי לציין, שאני שליחו של בעל הסיפור, שביקש לפרסם את סיפורו. מדובר בבחור מאוד מיוחד, בעל תשובה, עם נפש עדינה, החי כל ימיו בחיבור מופלא להקב"ה וברגש מוחשי של קרבת אלוקים נדירה ומתוקה.

הבחור מעד ונפל ונפגע ברגלו. הוא פנה לרופא, שקבע מיד שזהו שבר, והופנה לחדר מיון. שם התברר, שהסיפור מורכב יותר: השבר אינו "תמיים", ומחייב ניתוח דחוף.

והנה, הבחור מובהל לחדר ניתוח לבדו. (יש לציין כי ביום-יום אינו מוקף במשפחה, אלא מוקף אך ורק בקרבת אלוקים, או כפי שספיר לי, שהגיע לחדר ניתוח מלווה בפמליה של מלאכים שסייעו לו).

כמה דקות לפני שרצו להתחיל בהרדמה לקראת הניתוח, פתאום נתקף הבחור בחרדה רצינית. בתור ילד עבר ניתוחים מורכבים, בהם ההתאוששות והשיקום לא היו פשוטים, ולפתע הכל הציף והשתלט עליו. בכי ורעד בכל הגוף תקפו אותו. כמובן, שלא ניתן היה להתחיל כך בהרדמה.

הצוות ניסה לדבר ולהרגיע, אך לשווא. ואז, הגיע שליח

משמיים, בצורת הרופא המרדים.

אותו רופא, שלפי חזונו החיצוני לא היה נראה מחובר לתורה ולמצוות, התגלה כאדם מבין ורגיש, וניסה לעזור ולעודד בצורה יוצאת דופן. משום מה הדיבורים שלו חדרו לליבו של הבחור, השקטו והרגיעו.

הרופאים והצוות נגשו מחדש לקראת הניתוח המיועד. לפתע פנה הבחור אל הרופא המרדים:

"אני יכול לבקש ממך טובה?"

המרדים הביט בו בתמהון ובסקרנות "כן... בשמחה!" "אני רוצה לבקש משהו שמאוד יעזור לי. זה לא משהו שאתה רגיל שמבקשים ממך בחדר ניתוח..."

"אם אני יכול להועיל אז בשמחה". השיב הרופא המרדים בלבביות.

והבחור שטח את בקשתו: "אם לא קשה לך, אני מבקש ממך, שאני אומר פרק תהילים ואתה תחזור אחריי". והוסיף והסביר: "אתה מבין... אתה שליח. שליח מנוהל מלמעלה. אנחנו צריכים שתהיה סיעתא דשמיא, שיעזרו לך משמיים לעשות את המלאכה שלך בצורה הטובה ביותר, כי זו מלאכה מאוד חשובה ועדינה. לכן חשוב שתאמר יחד איתי את הפרק הזה, ובעזרת ה'

הכל יצליח ואני אהיה רגוע".

הרופא המרדים קיבל את ההסבר שנגע בו, ואפילו שעשע אותו קמעה. "בסדר, מוכן".

וכך הם התחילו: "מזמור לתודה" - והוא אחריו... "מזמור לתודה". "הריעו לה' כל הארץ..." - כך מילה במילה. שקט בחדר הניתוחים. כל צוות האחיות והרופאים צופים בהשתאות במחזה הנדיר. כשכל דקה משמעותית בהתנהלות בית החולים, הזמן כמו עמד מלכת. הרופא המרדים, אדם חשוב, שבכבודו ובעצמו משתף פעולה במחווה. בזווית המבט ניתן היה לראות אחות או שתיים מנגבות דמעה מקצה עיניהן.

והנה סיימו את המזמור.

הניתוח החל והסתים בהצלחה.

סיפר הבחור שלאחר הניתוח ליוותה אותו סיעתא דשמיא מיוחדת, מעל ומעבר למצופה. ראשית, הוא נכנס לליבם של הרופאים ואנשי הצוות שהיו עמו, והם בקרו אותו ודרשו לשלמו ללא הרף; ומעבר לכך, כל ההתאוששות והשיקום היו מהירים יותר מהרגיל, וחווית הניתוח נחקקה בליבו עתה כחוויה רוחנית נעימה ומתוקה. ■

ציורים: יהושע וייסמן 054-8441131 | ניתן לתרום לארגון גם בקו הצדקה של קהילות: 073.2757000 (קוד 8856) וכן במכשירי קהילות בבתי הכנסת (בחיפוש: "לעולם אודך") כמו"כ ניתן לתרום בטל: 055.6789852

ניתן להזמין
את הרב דביר שליט"א לכל
שמחה בבני ברק (חתונה, איחוסין וכו');
והוא יהפוך את השמחה לסעודת-
הודיה להקב"ה ולאכילה "משולחן
של מקום" ע"י דברי תורה, הודיה,
ואמירת "נשמת כל חי". ללא תשלום.

053.3177108

חדש
ב"קול תודה"!

מגוון "מזמור לתודה"

ניתן לשמוע את "מזמור לתודה" במגוון מנגינות
והברות, התקשרו לקו "קול תודה" (03-6171190)
ולחצו 4, במאגר כרגע כ-20 מנגינות שונות.
אם יש בידיכם מנגינה נוספת תוכלו לשלוח לנו
למייל 8436092@gmail.com
או להקליט בטלמסר 079-5420539 שלוחה 7.

מוצרי ההודיה
של "קול תודה"

להיט!! הכל לטובה!

קול תודה
03-6171190

דיסק השיר
"הכל לטובה"

דיסק "קול תודה" -
מבחר מתוך הקו

לשמיעת מוקדי ההפצה ברחבי הארץ:
079.5420539 שלוחה 22